

Gdańsk, 17.04.2023

prof. dr hab. n. med. Jarosław Kobiela
Klinika Chirurgii Ogólnej, Endokrynologicznej i Transplantacyjnej
p.o. Kierownika
kobiela@gumed.edu.pl

RECENZJA

dorobku naukowego, działalności dydaktycznej, organizacyjnej i osiągnięcia w postaci cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych na podstawie art. 219 ust. 1. pkt 2b Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki dr n. med. Macieja Krasnodębskiego, adiunkta w Katedrze i Klinice Chirurgii Ogólnej, Transplantacyjnej i Wątroby Uniwersyteckiego Centrum Klinicznego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Cykl artykułów wskazanych jako osiągnięcie naukowe otrzymał tytuł „Rola chirurgii i transplantacji wątroby w leczeniu chorych na nowotwory: czynniki ryzyka, nowe metody diagnostyczne i wyniki leczenia”.

W jego skład wchodzi 8 artykułów opublikowanych w recenzowanych czasopismach naukowych o następujących parametrach bibliometrycznych:

Sumaryczny Impact Factor (IF) cyklu publikacji: 32,844

Sumaryczna punktacja MEiN cyklu publikacji: 770.

W przedstawionych artykułach dr Maciej Krasnodębski jest pierwszym autorem w pięciu, a autorem korespondencyjnym w sześciu co wskazuje na jego kluczową rolę w powstawaniu prac przedstawionych do dorobku habilitacyjnego. W dokumentacji znajduje się określenie Jego zadań, które wykonał przy powstawaniu prac umieszczone w opisie każdej z poszczególnych prac.

W skład cyklu wchodzi następujące prace:

1. Grąt M, Krasnodębski M*, Krawczyk M, Stypułkowski J, Morawski M, Wasilewicz M, Lewandowski Z, Grąt K, Patkowski W, Zieniewicz K. Extremes of Liver Transplantation for Hepatocellular Carcinoma. *J Clin Med*. 2019;8(6):787. * autor korespondencyjny
IF: 3,303; MEiN:140

2. Krasnodębski M*, Grąt M, Morawski M, Wierzchowski M, Jastrzębski M, Remiszewski P, Zajac K, Patkowski W, Zieniewicz K. Hepatic Epithelioid Hemangioendothelioma: A Rare Disease With Favorable Outcomes After Liver Transplantation. *Transplant Proc*. 2020;52(8):2447-2449. * autor korespondencyjny IF: 1,066; MEiN:40

3. Krasnodębski M*, Grąt M, Wierzchowski M, Szczęśniak M, Morawski M, Zajac K, Patkowski W, Zieniewicz K. Analysis of Patients with Incidental Perihilar Cholangiocarcinoma: An Old and a Persistent Burden for Liver Transplantation. *Transplant Proc*. 2020;52(8):2507-2511. * autor korespondencyjny
IF: 1,066; MEiN:40

4. Krasnodębski M*, Grąt M, Jastrzębski M, Szczęśniak M, Morawski M, Zajac K, Patkowski W, Zieniewicz K. Unsatisfactory Long-term Results of Liver Transplant in Patients with Intrahepatic Cholangiocarcinoma. *Transplant Proc*. 2020;52(8):2463-2467. * autor korespondencyjny
IF: 1,066; MEiN:40

5. Krasnodębski M*, Grąt K, Morawski M, Borkowski J, Krawczyk P, Zhylko A, Skalski M, Kalinowski P, Zieniewicz K, Grąt M. Skin autofluorescence as a novel predictor of acute kidney injury after liver resection. *World J Surg Oncol*. 2021;19(1):276. * autor korespondencyjny
IF: 3,253; MEiN:70

6. Grąt M, Morawski M, Krasnodębski M, Borkowski J, Krawczyk P, Grąt K, Stypułkowski J, Maczkowski B, Figiel W, Lewandowski Z, Kobryń K, Patkowski W, Krawczyk M, Wróblewski T, Otto W, Paluszkievicz R, Zieniewicz K. Incisional Surgical Site Infections

After Mass and Layered Closure of Upper Abdominal Transverse Incisions: First Results of a Randomized Controlled Trial. *Ann Surg.* 2021;274(5):690-697.

IF: 13,787; MEiN:200

7. Mason MC, Krasnodebski M, Hester CA, Kothari AN, Barker C, Nishioka Y, Chiang YJ, Newhook TE, Tzeng CD, Chun YS, Vauthey JN, Tran Cao HS. Outcomes of Mixed Pathologic Response in Patients with Multiple Colorectal Liver Metastases Treated with Neoadjuvant Chemotherapy and Liver Resection. *Ann Surg Oncol.* 2022;29(8):5156-5164.

IF: 4,339; MEiN:100

8. Krasnodębski M*, Morawski M, Borkowski J, Grąt K, Stypułkowski J, Skalski M, Zhylo A, Krawczyk M, Grąt M. Skin Autofluorescence Measurement as Initial Assessment of Hepatic Parenchyma Quality in Patients Undergoing Liver Resection J. *Clin. Med.* 2022;11(18), 5341 * autor korespondencyjny

IF: 4,964; MEiN:140

A. Ocena merytoryczna dzieła

W pierwszej publikacji (Extremes of Liver Transplantation for Hepatocellular Carcinoma. *J Clin Med.* 2019;8(6):787.) autorzy dokonali retrospektywnej oceny wyników leczenia transplantacją wątroby 26 pacjentów pierwotnie kwalifikowanych z do w/w leczenia z powodu zaawansowanych przypadków raka wątrobowokomórkowego. Wskutek analizy autorzy wskazali czynniki wpływające na gorsze rokowanie i zwiększone szanse wcześniejszego nawrotu choroby podstawowej w graficie przyczyniając się tym samym do ważnej gałęzi transplantologii, jaką jest kwalifikowanie pacjentów z chorobami nowotworowymi, w tym z zaawansowanym rakiem wątrobowokomórkowym. Kandydat jest drugim i korespondencyjnym autorem tego doniesienia.

W drugiej publikacji (Hepatic Epithelioid Hemangioendothelioma: A Rare Disease With Favorable Outcomes After Liver Transplantation. *Transplant Proc.* 2020;52(8):2447-2449.) autorzy dokonali retrospektywnej analizy wyników leczenia HEHE (hepatic epithelioid hemangioendothelioma) przy pomocy transplantacji

wątroby. Na grupie 18 pacjentów spełniających kryterium włączenia do analizy autorzy wskazali korzystnie przeżycia całkowite wynoszące 94%, 82.6% i 41.3% na 1, 5 i 15 lat oraz brak wznów miejscowych choroby. Praca stanowi istotny wkład w stan wiedzy na temat leczenia transplantacją w wątroby w rzadkim wskazaniu jakim jest HEHE. Kandydat jest pierwszym i korespondencyjnym autorem tego doniesienia.

W trzeciej publikacji (Analysis of Patients with Incidental Perihilar Cholangiocarcinoma: An Old and a Persistent Burden for Liver Transplantation. *Transplant Proc.* 2020;52(8):2507-2511.) autorzy dokonali retrospektywnej analizy 10 pacjentów z incydentalnie odnalezionym rakiem komórek żółciowych zlokalizowanym przywnękowo, który został wykryty po transplantacji wątroby z powodu PSC (pierwotne stwardniające zapalenie dróg żółciowych) w preparacie histopatologicznym z eksplantu. Na podstawie analizy autorzy przedstawili wyniki przeżyć całkowitych na poziomie 100%, 37.5% i 18.8% po pierwszym, trzecim i piątym roku obserwacji pooperacyjnej oraz medianę przeżyć na poziomie 21 miesięcy. Ponadto autorzy wykazali 60% rocznych i 22.5% trzyletnich przeżyć wolnych od choroby. Zespół konkluduje, że powyższe rozwiązanie wiąże się z niekorzystnym rokowaniem. Praca istotnie przyczynia się do poszerzenia stanu wiedzy na temat relatywnie rzadkiego scenariusza klinicznego jakim jest incydentalne rozpoznanie raka dróg żółciowych w preparacie po transplantacji wątroby z innego wskazania oraz wskazuje wagę tego fenomenu dla planowania kolejki chorych oczekujących na transplantację. Kandydat jest pierwszym i korespondencyjnym autorem tego doniesienia.

W czwartej publikacji (Unsatisfactory Long-term Results of Liver Transplant in Patients With Intrahepatic Cholangiocarcinoma. *Transplant Proc.* 2020;52(8):2463-2467.) autorzy kontynuują temat incydentalnych raków dróg żółciowych odnalezionych w preparatach po transplantacji wątroby. W tym retrospektywnym opracowaniu zidentyfikowano i poddano analizie 8 pacjentów z rakiem dróg żółciowych w preparacie. Autorzy przedstawiają wciąż niesatysfakcjonujące wyniki przeżyć całkowitych na poziomie 71.4%, 28.6% i 28.6% po 1, 3 i 5 latach obserwacji. Kandydat jest pierwszym i korespondencyjnym autorem tego doniesienia.

W piątej publikacji (Skin autofluorescence as a novel predictor of acute kidney injury after liver resection. *World J Surg Oncol.* 2021;19(1):276.) autorzy przedstawiają wyniki prospektywnego badania obserwacyjnego analizującego wyniki pomiaru autofluorescencji skóry u chorych po transplantacji wątroby jako predyktora ostrego uszkodzenia nerek (AKI). Na grupie 130 biorców wątroby autorzy wykazali, że autofluorescencja skóry jest niezależnym predyktorem wystąpienia AKI z AUC 0.611, a wartość predykcyjna wzrasta wraz z dodaniem do analizy czynników takich jak czas operacji i zakres resekcji. Wyniki powyższej pracy mogą przyczynić się do wczesnego wykrywania pacjentów o zwiększonym narażeniu na AKI i wdrożenia zapobiegawczego leczenia, tym samym poprawiając wczesne i odległe wyniki leczenia transplantacją. Kandydat jest pierwszym i korespondencyjnym autorem tego doniesienia.

W szóstej publikacji (Incisional Surgical Site Infections After Mass and Layered Closure of Upper Abdominal Transverse Incisions: First Results of a Randomized Controlled Trial. *Ann Surg.* 2021;274(5):690-697.) autorzy przedstawiają wyniki randomizowanego badania klinicznego oceniającego wpływ zastosowanej techniki chirurgicznego zamknięcia powłok brzusznych na odsetek infekcji miejsca operowanego (SSI). Autorzy na grupie 268 pacjentów zrandomizowanych w stosunku 1-1 wykazali ewidentną kliniczną i statystyczną wyższość techniki zamknięcia warstwowego. Przedstawione doniesienie stanowi kluczowy wkład w stan dowodów naukowych wysokiej jakości dotyczących technik chirurgicznych. Pomimo, że kandydat jest trzecim autorem tego doniesienia, stanowi ono szczególnie ważny element dorobku ze względu na: jakość przedstawionych dowodów wynikającą z zastosowanej metodologii (RCT) oraz wkład w rozwój dziedziny – przedstawione badanie ma szansę zmienić codzienną praktykę chirurgiczną. Powyższe znajduje odzwierciedlenie w najwyższej jakości Journala naukowego, w jakim badanie zostało opublikowane.

Siódma publikacja (Outcomes of Mixed Pathologic Response in Patients with Multiple Colorectal Liver Metastases Treated with Neoadjuvant Chemotherapy and Liver Resection *Ann Surg Oncol.* 2022;29(8):5156-5164.) jest wynikiem pracy naukowej prowadzonej w czasie pobytu w ośrodku MD Anderson Cancer Center, dzięki uzyskanemu stypendium Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej. W publikacji tej

autorzy retrospektywnie oceniali wpływ patologicznej odpowiedzi na chemioterapię neoadjuwantową u pacjentów poddawanych resekcji wątroby z powodu mnogich przerzutów raka jelita grubego do wątroby. W wyniku analizy wykazano, że pacjenci z mieszaną odpowiedzią patologiczną mają zbliżone przeżycia do pacjentów z istotną odpowiedzią na chemioterapię. Doniesienie to stanowi ważny wkład w bardzo aktualny temat oceny odpowiedzi histopatologicznej na zastosowane leczenie neoadjuwantowe. Kandydat drugim autorem tego doniesienia.

W ósmej publikacji (Skin Autofluorescence Measurement as Initial Assessment of Hepatic Parenchyma Quality in Patients Undergoing Liver Resection J. Clin. Med. 2022;11(18),5341) autorzy ponownie podejmują diagnostyczne wykorzystanie autofluorescencji skóry. W tym wypadku prospektywnej analizie poddana została wartość predykcyjna autofluorescencji w ocenie jakości miąższu wątroby u pacjentów poddawanych jej resekcji. Autorzy wykazali, że autofluorescencja może ułatwić wykrycie stłuszczenia wątroby przed jej resekcją. Kandydat jest pierwszym i korespondencyjnym autorem tego doniesienia.

Podsumowując, wszystkie przedstawione prace stanowią ważny wkład w stan wiedzy na temat chirurgicznego leczenia chorób wątroby przy pomocy jej transplantacji i resekcji, a ich wyniki będą przydatnymi wskazówkami zarówno dla środowiska naukowego jak i dla chirurgów-praktyków w zakresie wyboru postępowania.

B. Ocena metodologiczna dzieła

Na podstawie przedstawionych do wglądu manuskryptów prac oryginalnych należy stwierdzić, że zostały one przeprowadzony w sposób rzetelny merytorycznie co znajduje odzwierciedlenie w fakcie bycia opublikowanymi w uznanych w środowisku chirurgicznym i transplantacyjnym czasopismach naukowych. Znacząca część prac przedstawia wyniki analiz retrospektywnych, co jednak nie powinno obniżać oceny dorobku habilitanta ze względu na szczególny rodzaj podejmowanego tematu, jakim jest temat nowotworów wątroby i leczenia transplantacją wątroby. Ze względu na niską częstość występowania chorób takich jak HEHE, czy sytuacji takich jak incydentalne odnalezienie raka dróg żółciowych w preparacie po transplantacji wątroby trudno oczekiwać prac prospektywnych, choć te niewątpliwie w przyszłości

okażą się cenne. Udział jako współautor w randomizowanym badaniu klinicznym opublikowanym w znakomitym chirurgicznym czasopiśmie naukowym dowodzi natomiast biegłości metodologicznej habilitanta w tym zakresie.

C. Ocena dorobku naukowego

W przedstawionym autoreferacie habilitant wskazuje istotny dorobek naukowy pod postacią współautorstwa 38 prac pełnotekstowych oraz rozdziałów w książkach, doniesień zjazdów i opisów przypadków. Potwierdza to aktywny udział habilitanta w tworzeniu i rozpowszechnianiu dowodów naukowych niezbędnych do codziennej praktyki. Habilitant wskazuje udział w licznych grantach finansowanych z źródeł zewnętrznych, co potwierdza jego doświadczenie i wiedzę w zakresie tworzenia nauki. Dr Maciej Krasnodębski odbył także 6-miesięczny staż podoktorski w Houston, USA w ramach stypendium NAWA, a zdobycie tego stypendium stanowi kolejny argument za jego istotnym dorobkiem naukowym.

Dodatkowo habilitant prowadzi liczne badania we współpracy z ośrodkami innymi niż krajowe, co dowodzi umiejętności współpracy oraz uczestnictwa w interdyscyplinarnych i międzynarodowych zespołach badawczych. Współprace te zaowocowały 5 publikacjami.

D. Ocena dorobku dydaktycznego

W przedstawionym autoreferacie dr Maciej Krasnodębski wykazuje liczne aktywności dydaktyczne, uwzględniające obowiązkowe dla pracowników naukowo-dydaktycznych prowadzenie zajęć ze studentami, a także dodatkowe aktywności, takie jak prowadzenie Studenckiego Koła Naukowego oraz mentoring studentów, który zaowocował publikacją naukową. Ponadto brał udział w organizacji przedsięwzięć dydaktycznych i prozdrowotnych jako prelegent. Powyższe aktywności potwierdzają zaangażowanie dr. Krasnodębskiego w nauczanie, jakiego można oczekiwać od samodzielnego pracownika naukowego.

E. Ocena dorobku organizacyjnego

W przedstawionym autoreferacie dr Maciej Krasnodębski wykazuje aktywności organizacyjne polegające na organizacji zjazdu i uczestnictwo w zarządach towarzystw naukowych, co potwierdza jego zaangażowanie i umiejętności organizacyjne.

F. Wniosek końcowy

Przegląd całokształtu dorobku naukowego i zawodowego dr. Macieja Krasnodębskiego potwierdza, że opanował On metodykę planowania, organizowania, prowadzenia badań naukowych, doboru adekwatnej metodologii, opracowania i interpretacji wyników oraz ich przedstawiania w formie pisemnej. Jego prace wg analizy bibliometrycznej i merytorycznej, w tym publikacje wchodzące w skład osiągnięcia habilitacyjnego, stanowią dorobek poszerzający wiedzę, posiadają znaczenie dla praktyki klinicznej i spełniają wymagania ustawowe stawiane przy ubieganiu się o stopień doktora habilitowanego, a także spełniają założenia powziętego tematu. Osiągnięcie naukowe składające się z cyklu 8 prac opublikowanych w czasopiśmie z listy JCR, spełniają wymogi stawiane przez Radę Doskonałości Naukowej w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w oparciu o art. 211 ust. 1 z dnia 20 lipca 2018 r. prawa o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.) dotyczącą dokonywania oceny formalnej wniosków w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego oraz odpowiada kryteriom oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (art. 221 ust. 14 ustawy z dnia 2018 r. prawa o szkolnictwie wyższym i nauce). W mojej opinii działalność dydaktyczna, organizacyjna, popularyzatorska i dotychczasowy dorobek naukowy oraz osiągnięcia habilitacyjne upoważniają dr n med. Macieja Krasnodębskiego do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne. Zwracam się do Rady Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego o dopuszczenie do kolejnych etapów postępowania habilitacyjnego dr. Macieja Krasnodębskiego.